

[Finansministeren.]

Jeg først sige, at jeg synes, hans tale her i sidste omgang var meget præget af vrede, jeg synes næsten en uklædelig vrede, og det forekom mig også, at denne vrede i hvert fald på et enkelt punkt gik lidt ud over tankens klarhed — det skal jeg lige om et øjeblik vende tilbage til.

Det ærede medlem spørger her, hvor felttoget mod sambeskatningen er henne; man udskyder dette problems løsning yderligere. Hvor ved det ærede medlem det fra? Det ærede medlem ved, at vi har haft et udvalg siddende til at arbejde med dette problem. Jeg havde håbet, at betænkningen kunne have foreligget, der har været visse tekniske vanskeligheder dermed, men når nu denne betænkning kommer, går jeg ud fra, at den ledsages af et eller andet oplæg vedrørende dette problem, og så er jeg enig med det ærede medlem i, at vi ikke uden videre kan lade det ligge, men jeg synes, det er lidt tidligt, det ærede medlem fastslår, at dette er blæst af.

Så var der talen om, hvor stor en del af indkomststigningen eller af nationalindtægtens stigning der går til staten; dér fastholdt det ærede medlem sine betragtninger fra før. Dertil vil jeg gerne sige, at det ærede medlem kan ikke fastholde dette synspunkt; de gennemsnitlige priser i 1963 vil være højere end i 1962, alene af den grund at der har været prisstigninger i løbet af 1962. (Poul Møller: Hvor mange procent?). Lad os sige, at det drejer sig om 6 pct.; så betyder alene dette på en nationalindkomst på 50 milliarder 3 milliarder kr., så meget er det højere, før der er plads for nogen reel forbedring. Denne reelle forbedring er anslået til måske 2 milliarder kr. Læg disse to tal sammen, så får vi 5 milliarder kr., og tallet kan muligt være større. Vi kan også regne den anden vej og sige, at når statsbudgettet stiger med 1.600 mill. kr., er det ikke udtryk for, at der er taget nye opgaver op, som koster 1.600 mill. kr.; en stor del af dette beløb er jo på forhånd beslået af pris- og lønstigninger og er altså for så vidt ikke en reel stigning. Derfor holder det ærede medlems betragtninger ikke, og det synes jeg det ærede medlem skulle erkende.

Det ærede medlem bevidnede mig sin ringe tillid, og det må jeg jo finde mig i,

men jeg synes nu alligevel, det er et mærkeligt kriterium for tillid, det ærede medlem stiller op. Han forlanger af os, at hvis der er tale om en gennemsnitlig indkomststigning eller en stigning i nationalproduktet på 10 pct., må statsbudgettet også kun stige 10 pct.; så skal finansministeren eller regeringen sørge for, at der kun sker denne stigning, og så må vi altså, forstår jeg, selv finde ud af, hvordan det skal ske, dertil har det ærede medlem ingen assistance at tilbyde. Det ærede medlem må vist give mig ret i, at lige meget hvordan man ville bære sig ad, kunne en besparelse af dette omfang ikke findes på området uden for de lovbundne udgifter; det vil med andre ord sige, at den lovgivning, der er gennemført i dette høje ting, og som det ærede medlem og hans parti, jeg tror næsten til 100 pct., har medansvar for, den skulle vi uden videre tilsidesætte i budgetteringen. Jeg gad vidst, hvad det ærede medlem ville sige, hvis vi var kommet med tingene på denne måde. Jeg gad også vidst, hvad det ærede medlem ville sige, hvis vi havde foretaget de begrænsninger i statens investeringer på trafikområdet og på uddannelsesområdet, som var nødvendige, hvis vi skulle opnå disse besparelser. Jeg tror, det ærede medlem er nødt til at erkende, at i denne sag kan man ikke bare komme og sige: ja, man må spare det og det, og så må regeringen klare resten. Det må forlanges, at også det ærede medlem kommer med lidt mere konkrete anvisninger. Den anden facon er for let.

Handelsministeren (Bauusgaard): Jeg skal ganske kort svare på de bemærkninger, som de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Weikop fremsatte til mig vedrørende mine betragtninger over pris- og avancestopforslaget og udbyttebegrænsningsforslaget.

Det ærede medlem hr. Weikop gentog, at mit lovforslag om pris- og avancestop næsten svarede til det, der blev fremsat i 1956, til trods for at jeg både i fremsættelsen og ved min tale her i aften tydeligt har understreget, at det rummer det stik modsatte princip, nemlig en kombination af dette kortvarige generelle prisstop og så overgangen til indseende med priser. Det ærede medlem overser — måske med